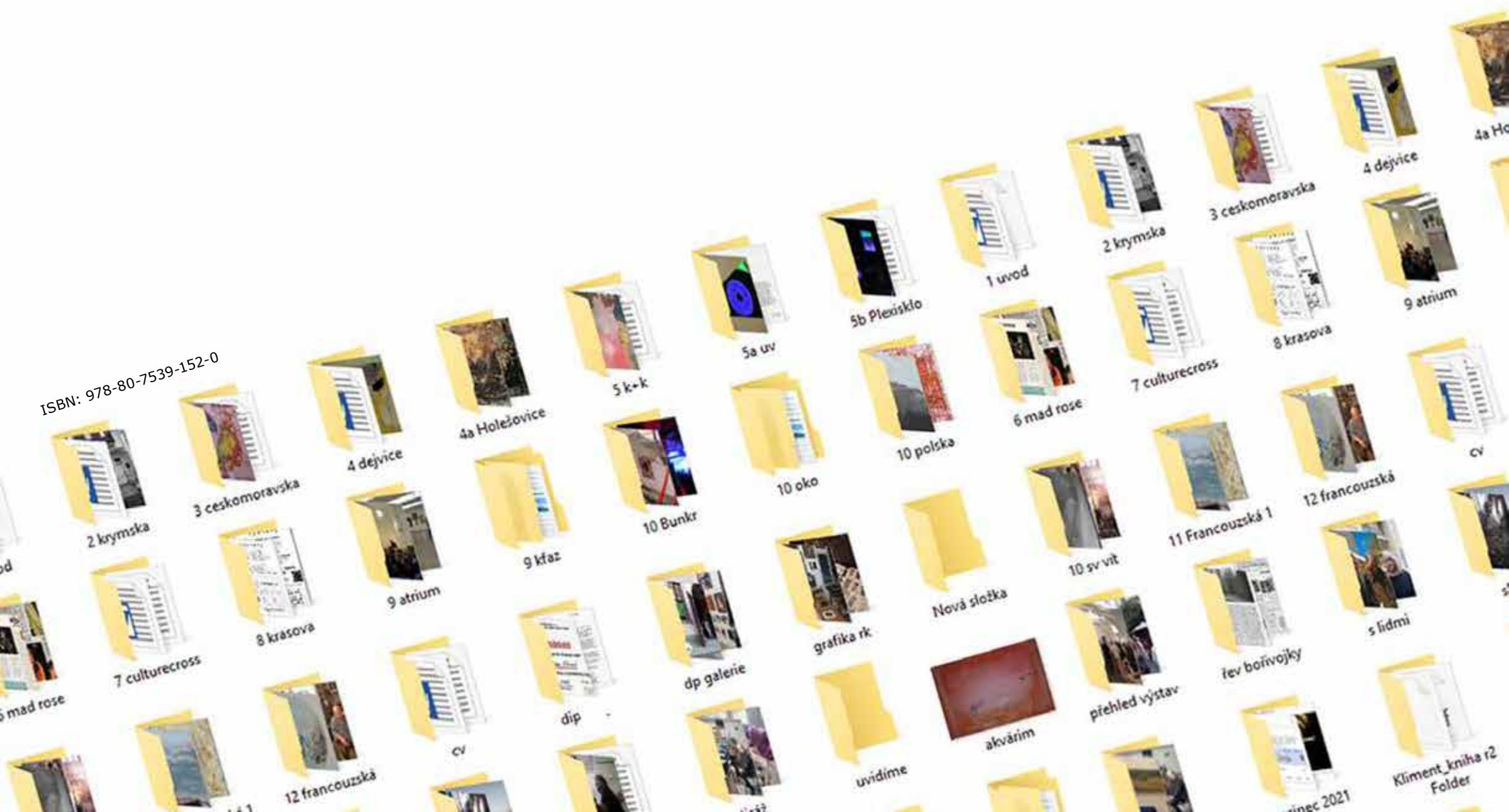

FOTOALBUM

Richard Kliment

The Artist's Monograph
eBook

Richard Kliment

Fotoalbum / The Artist's Monograph - eBook PDF

© Richard Kliment

Praha, Czech Republic, EU

© Mgr. Tomáš Zahradníček - TZ-one,

Hradec Králové, Czech Republic, EU

http://richard_kliment.wbs.cz

knihu v tištěné vezi vydalo nakladatelství Fotorenesance

The publication in print can be obtained at <http://fotorenesance.cz/>

ISBN: 978-80-7539-154-4

http://richard_kliment.wbs.cz

KK
FOTORENESANCE

Vhled do časti kulturní scény od konce devadesátých let do roku 2022.

Insight into the Part of the Cultural Scene from the Late 90s to 2022.

Haiku pro RK

*„Dokud ještě jsem,
rád se přijdu podívat
na překvapení.“*

Václav Daněk, 2013

Těžištěm tvorby Richarda Klimenta jsou bezpochyby abstraktní a poloabstraktní malby. Často se objevuje expresivně laděná „tematická“ abstrakce (Jak vznikají kruhy v obilí, Co nocí probděla jsem, máchovská díla). Méně se uplatňuje abstrakce vizuálně pocitová (Olejové studie) a téměř nikdy není dosaženo redukce na jednoduché tvary. Té je také bráněno lehkým, často humorným nadhledem (Orgie malíře pokojů, Plody hrozného byronismu, Jahodové peklo). Autor však nikdy nerezignuje na mimosenzuální sdělení. Z banálního motivu květin se po bližším zkoumání vynořují existenciální otázky. Kdo nebo co vlastně jsou? Kde se tu vzaly a co hledají? Ptají se: „Uvědomujete si zásadní význam květů na louce nebo ve škarpe pro řád vesmíru?“ nebo třeba: „Uvažovali jste již, jak ovlivňujeme matematické vzorce?“ Právě lyrické obrazy jsou nejpodivnější částí díla RK, jednak anachronickým umístěním na začátek 21. století, ale hlavně tím, že je vytváří muž. Když maluje takové obrazy žena, bývá to projev její přirozenosti. Je-li autorem muž, jde daleko spíše o umělecký program.

V „přírodních abstrakcích“, inspirovaných převážně květinami, význam tématu ustupuje do pozadí. Kdo by ovšem čekal pohodové pastelové obrazy, je ukázněně jakousi jejich neklidnou skvrnitostí a rozechvělými detaily. Razantnější emoci naopak brání právě ona pastelovost. Lze je snad považovat za popis zrození organismů z prvotní substance, ale na to, aby byly mystické, zase příliš připomínají reálné květiny. Jednotlivé složky se tedy vzájemně eliminují. Rozhodující úlohu pak hraje onen podivný kontext, podporovaný autorovou někdy až rozčilující umíněností, se kterou považuje tyto obrazy za zásadní.

V dílech RK nenajdeme až na výjimky jednoznačné, a tím pá-

dem silné emoce. Jsou potlačovány určitou intelektuální hrou, balancováním na pomezí závažnosti a banálnosti, fantazie a reality, abstrakce a konkrétnosti. Divákovi se nevnučuje. Díla se jakoby ztrácejí, rozměňují. Stejně jako autorův život jsou tichou negací výkonu a ctižádosti. (Umělcova maminka: „Musíš se víc snažit, Říšáčku.“) On se ale snaží, jenže tam, kde by to nikdo nečekal, a tak, jak by to nikdo nečekal. Jako příklad jeho uvažování uvádím vyjádření k nezamalovanému drobnému defektu červené barvy na obraze Pohled z výšky. Na mou žádost, aby defekt zamaloval, odpověděl, že „je tím obraz zarámován“.

Ve srovnání s obrazy jsou grafická díla RK daleko přímočařejší. Cílí přímo k tématu a nepoužívají rafinované kličky, neskrývají se. To je zřetelné hlavně v protiválečné tvorbě. Rovněž mystičnost je zde daleko jednoznačnější (Astrální Váchal, Byron). Je to snad dáno větší střídmostí grafiky a omezenějšími výrazovými prostředky ve srovnání s obrazy. Bude rozhodně zajímavé sledovat další směřování autorovy grafické tvorby, i vzhledem k tomu, že grafickou techniku začal používat poměrně nedávno.

Celkově se dá říci, že život a dílo RK nenásilně plynou. Jsou ale výraznou alternativou, až opozicí k běžnému reálnému životu a jeho obvyklému chápání. Inspirují i v rámci výtvarného umění jako oboru, který už je dnes zvyklý na ledacos. Věci nejsou zdaleka tak jednoduché, jak máme tendenci si myslet. Nejednodušíme si někdy příliš naše uvažování?

Petr Dvořák
fotograf, galerista, kurátor

The art creation of Richard Kliment is focused mainly on abstract and semi-abstract paintings. An expressively stylized „thematical“ abstraction occurs frequently (How the Circles in the Corn Emerge, How Many Nights I Had Been Being Awake, Mácha-like themes). A visual-feeling abstraction is used less frequently (Oil Studies) and, reduction to primitive shapes is achieved almost never. A small and often humorous staying on top of things blocks this reduction as well (Orgy of the House Painter, Fruits of the Scarry Byronism, Strawberry Hell). However, the author never resigns from a non-sensual message. After a proper analysis, existential questions arise from the banal flowers theme. Who or what they are in fact? How they have occurred here and what are they looking for? They ask: „Are you aware of a critical importance of meadow or ditch flowers for the universe system?“ or for example: „Have you thought yet, how we influence mathematical formulas?“ The lyrical paintings are just the most weird part of Richard Kliment’s work, firstly due to their anachronistic placement in the beginning of the 21th century, and secondly and mainly due to their creation by a man. When such pictures are painted by a woman, it is usually an expression of her nature. If the author is a man, then an art programme is to be taken into consideration much more.

In the „natural abstractions“, drawing inspiration mostly from flowers, the importance of the theme is reduced. Nevertheless, when expecting feelgood pastel-like paintings, the viewer is disciplined immediately through their somewhat restless spottiness and thrilled details. On the other hand, such similarity to pastel painting impedes pronounced emotion. These pictures may be considered to be a description of organisms formation from the primitive substance, however, they look like real flowers too much to be mystical. Thus, the individual features eliminate each other. The strange context plays an essential role then and is supported

by an author’s insistant and sometimes even irritating believing in a great importance of such paintings.

In the Richard Kliment’s pieces of work, we cannot find (except some exceptions) unequivocal i.e. strong emotions. They are reduced by an intellectual play, balancing at the border of banality and importance, fantasy and reality, abstraction and concreteness. He does not impose himself on the viewer. The artworks disappear and dissolve somehow. Like the author’s life, they are a quiet negation of performance and ambition (Artist’s mother: „You have to try harder, Risacek.“) He is trying hard of course but in an area and manner which nobody would expect. As an example of his thinking, I drew his attention to a small red defect on the picture View from Above. I asked him to fix it and the answer was that „the picture is framed so“.

In comparison to pictures, R.K. graphical artworks are much more straightforward. They are focused directly on the theme, do not use sophisticated finesses and do not hide themselves. It is obvious predominantly in anti-war creation branch. The mysticism is unambiguous much more here (Astral Váchal, Byron). It is probably delimited by a greater temperance and reduced expression means of graphics in comparison with pictures. Certainly, it will be interesting to follow up the upcoming progress of the author’s graphics art, taking into consideration that he has begun to use graphical technique only a short time ago.

Generally, we can say that the life and art production of R.K. flow non-violently. Nevertheless, they are a major alternative, almost opposition to the common real life as usually understood. They inspire even in the frame of visual art as an area which has accustomed to many oddities up to now. The things are simply not so easy as we tend to think. Do we really not simplify our thinking too much sometimes? ‘

Petr Dvořák
photographer, gallerist, curator

Když vás ve školce na základě obrázku, který nakreslíte, pošlou na psychologické vyšetření, tak si uvědomíte, že i tak banální věc, jakou je čmáranice na papíře, může mít dalekosáhlý význam.

When you draw a picture in kindergarten, and they send you for a psychological examination, you realize that even trivial things like doodles on a piece of paper can have a long-reaching effect.

V životě člověka jsou doby, kdy je třeba uvědomiti si dosavadní umělecký vývoj, ujasniti si své možnosti, potřeby, případně i nedostatky. Necht' naše umění jest živé, lidské, vázané na dávný řetěz našich duchovních předchůdců. Je to živý a růstu schopný útvar věčně se obrozujícího a přetvářejícího světa. Umělecké dílo je ohlasem, je spoluprací s veškerenstvím. Důvěřujte svému citu.

Václav Špála, rok 1938

Estetika přestala již dávno býti dogmatem, systémem, prázdným, profesorsky idealistickým tlachem o všem a o ničem. Estetika stává se životním soudem a světovým názorem, stylem života, mocí životní, mocí kulturotvornou.

Volné směry, rok 1905

Umělecký pokrok! Je-li kde slovo „pokrok“ směšné a prázdné, tak právě zde: sláva, krása a tajemství umění jest v tom, že je vyjmuto z oné nudné triviality, podle níž má vždy proti pátému lednu pravdu dvacátý únor. S vědomím, že zde stojíme u brány samého tajemství všeho duchovního života na zemi, uprostřed vlastního metafyzického dramatu. Je snad na místě v hovorech o technice, kde ventil novější soustavy má za následek, že ventily starší soustavy házejí se do starého železa – ale v umění jest prostě absurdní.

F. X. Šalda, rok 1905

Co se týče sítí na lovení tresek – potvrdím Vám to sám jako námořník, že problém je již dávno rozřešen v tom smyslu, že je před tlením chráněno namáčením v tříslovině, a že sítě se skorem nikdy neopotřebují dlouhým používáním, ale spíše roztržením, které se podle potřeby opravuje. Tím se síť z velké části obnovuje správním. Před roztržením ji Váš lak nikdy neochrání.

Paul Gaguin, rok 1885

ESTETICKÉ VĚDOMÍ A METAFORA

Richard Kliment

1994 - poslední práce odevzdaná na rozloučenou
na katedře estetiky FFUK

Estetika je slovo, jako když uklouznete a dosednete na něco ostrého. Přesto, že za sebou ukrývá ty nejryzejší formy prožitku. Potřebujeme totiž hraniční zážitek, aby nám svítilo. Je celkem jedno, jestli je to jiskra broušení psychedelické kosi, nebo hvězdičky v očích Andulky odvedle.

Člověk je v postavení malého bůžka, který se ztratil. Musí dozrát a dospět, aby se mohl vrátit zpátky. Zpátky sám k sobě. Ze světa, omezeného zdánlivou konečností.

Podobně je tomu s hudbou. Žádná píseň neměla začátek. Představme si obrázek jako z pohádky. Teplo, les, mír. Dokonalá vyváženost pohody. Plynulá, klidná řeka pocitů. Zvolna se začínají čeřit vlnky, přidává se flétna. Změny nálad, rytmů. Žádná selanka. Vnitřní rovnováha, kterou většina lidí uprostřed shonu nemůže bez pomoci najít. A kopanec za každou myšlenku, kterou to nepochopí.

Metafora je klíč k rytmu života. Není to jen slovní hříčka, ale Skutečnost. Skutečnost prožitku pocíťovaná z pozic oprávněných rozhodnout o platnosti dimenzí lidského života. Smrt není zlá.

Metafora je přirozený kanál komunikace se skutečností, neustále zaškrcovaný střízlivou každodenní realitou. Každodenní tupostí, která zaostřuje svými normami a kategoriemi.

Každé slovo je dávno natolik kýčem, že prodat se k jádru jeho sdělení je cesta na povíženou. Bylo ve své funkci zkratky brutálně zmateno. Je úctyhodné rozmotávat významová klubka, jakákoliv, ale neměl by se ztrácet ze zřetele účel takové práce. Proč dláždít stezku, po které nikdo nechodí. Ale ponechme poezii cesty jejím vnitřnímu klidu a jejím trpělivým strážcům. Od každého je čemu se učit.

Malý bůžek dopadl na prdýlku a jen zvolna začíná chápat, co se děje. Opojný svět Skutečnosti je pryč z toho posledního, co si střízlivěním procedil, je uhněten mýtus. Ale jak dál? Bůžek má okno, nedokáže najít "dveře" zpátky. Tuší sice, matně si rozpo míná, ale zaostřit nemůže.

Kocovina je léčba prací. Nebo se lidé zmateně prací trestají za opilost? Každopádně se začalo se stavbou nových dveří, když

se ty původní ztratily.

Jsou dvěřka malá, dřevění s rezavou klikou, jako od chlívku. Jiná zase bohatě zděbená kování velkorysých rozměrů. Každé dveře potřebují pevná futra. A ta musí být zasazena do bytelných zdí. Otevřeme-li tedy jakékoli dveře, nepřekvapí nás, že za chvíli narazíme na zeď. Kdo má čas, může jít v klidu bloudit. Labyrint je trest za střízlivost. Labyrint ale není zlý.

Jsou to jenom proudy energie, letící svým vnitřním napětím vstříc synchronicitám. Člověk se jim bláhově staví do cesty. Ani si nevšimne, že sám je vibrujícím galaktickým vláknem.

Každý chce někam jít, touží k něčemu směřovat. Přitom se stačí zastavit, není třeba ani došlápnout nohou. Jenom se zachytit a letět. Když let začne zadržávat, barvy šednout, a objevovat se bílé světlo, nic kromě předsudků už nebrání stát se příbojovou vlnou vsáknutou do horkého písku. Předsudky, zákony a morálka jsou ale mocnou hrází, která brání mnoha lidem v sebe-realizaci.

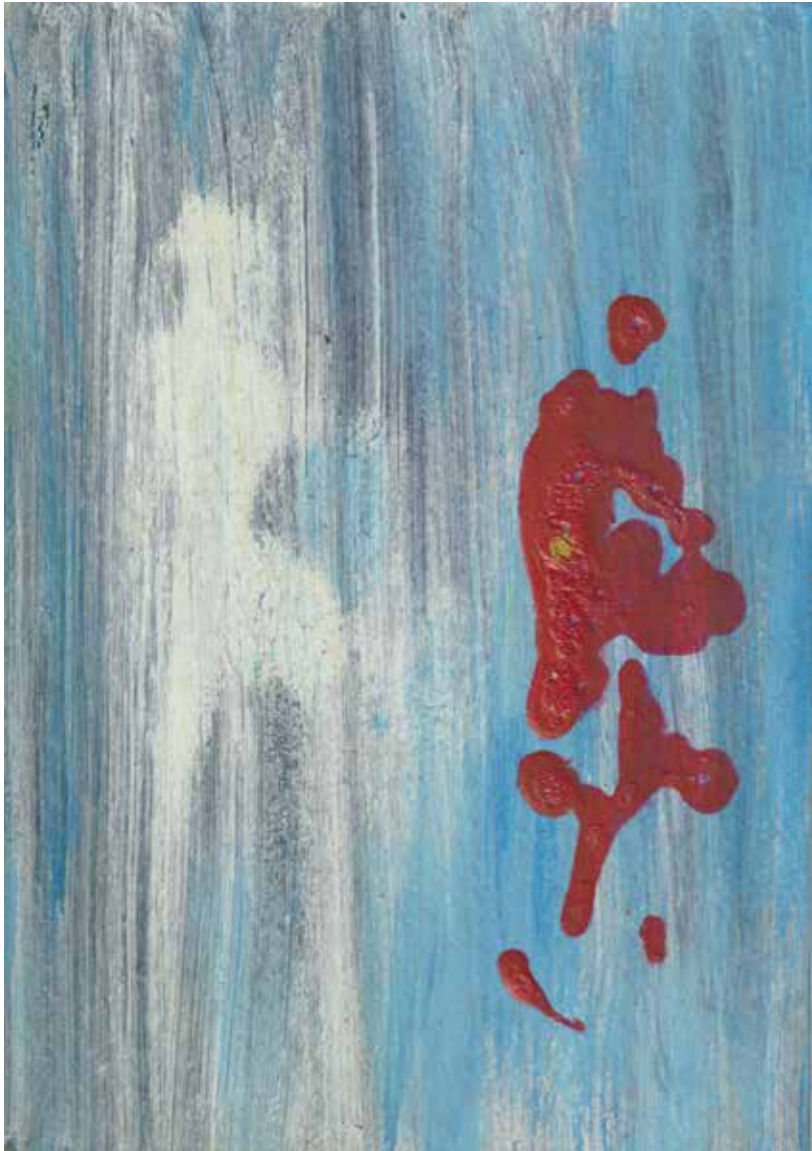
Všechna náboženství světa jsou snahou přiblížit se k transcendentálnímu prožitku. Klamou ale svou představou Skutečnosti. Skutečnost má tolik ^{druhých} různých stran, kolik je kdo schopen si představit.

Filosofie by měla pomáhat. Ukazovat na vyválcovaných cestách jejich falešnost. Sledovat ale filosofií cestu uvnitř filosofie, i když to může být brilantní, je poněkud zcestné. V době kdy zapomeneme proč tudy jdeme je to už stejně jedno. A ten, kdo je rozhodnut jít "špatnou" cestou, stejně žádné argumenty neposlouchá. Mohou se však stát zbraní, chránící svobodu i jedince před společností.

Civilizace kvete těmi nejodpornějšími plísněmi, jaké si vesmír dokáže vytvořit. Sama však není zhoubným bujením. Je nutným vývojem rozumu, který člověk musí absolvovat až k úplnému poznání zákonitostí kosmu. Coca-cola, kvantová fyzika a LSD, to jsou produkty civilizace. Narkomanie, prostituce a zbrojení jsou lidské zmatenost. Kravata a příbor jsou atributy kultury.

Umení, podobně jako mystika je cestou k prožitku transcendence.
A estetika je komunikace se Skutečností, komunikace člověka se sebou samým.

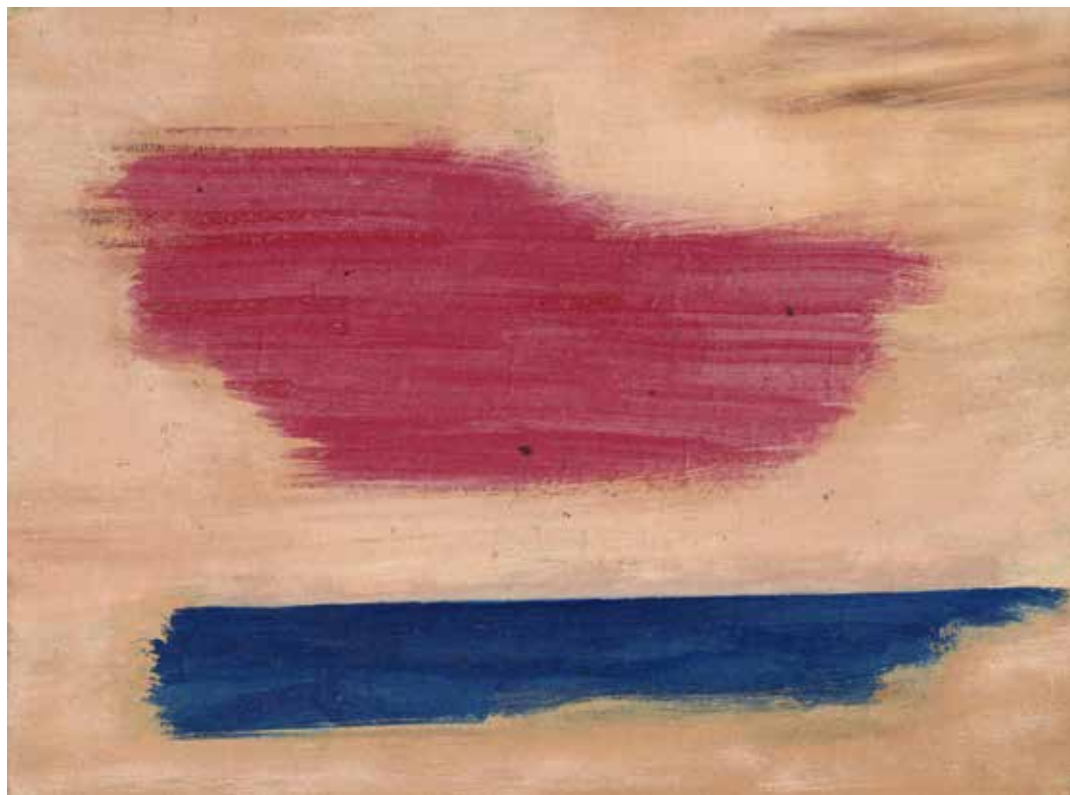
ateliér Krymská, Praha - Vršovice, 1995 - 1996

akryl na papíře, 18 x 24 cm
Acrylic on paper, 18 x 24 cm

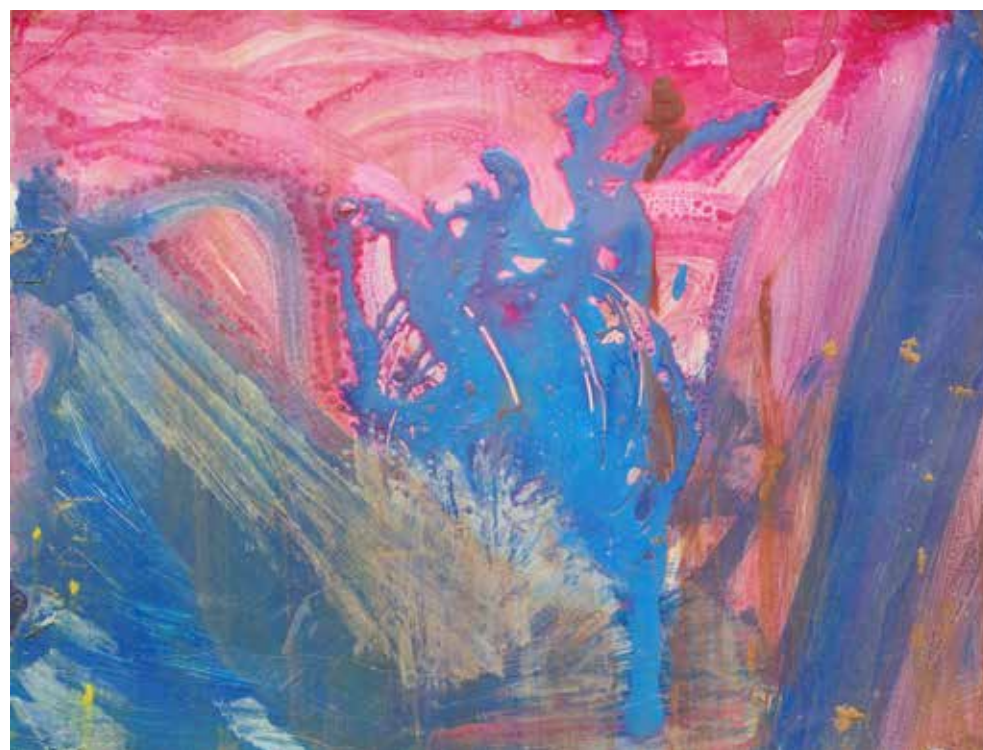
ateliér Krymská, Praha - Vršovice, 1995 - 1996

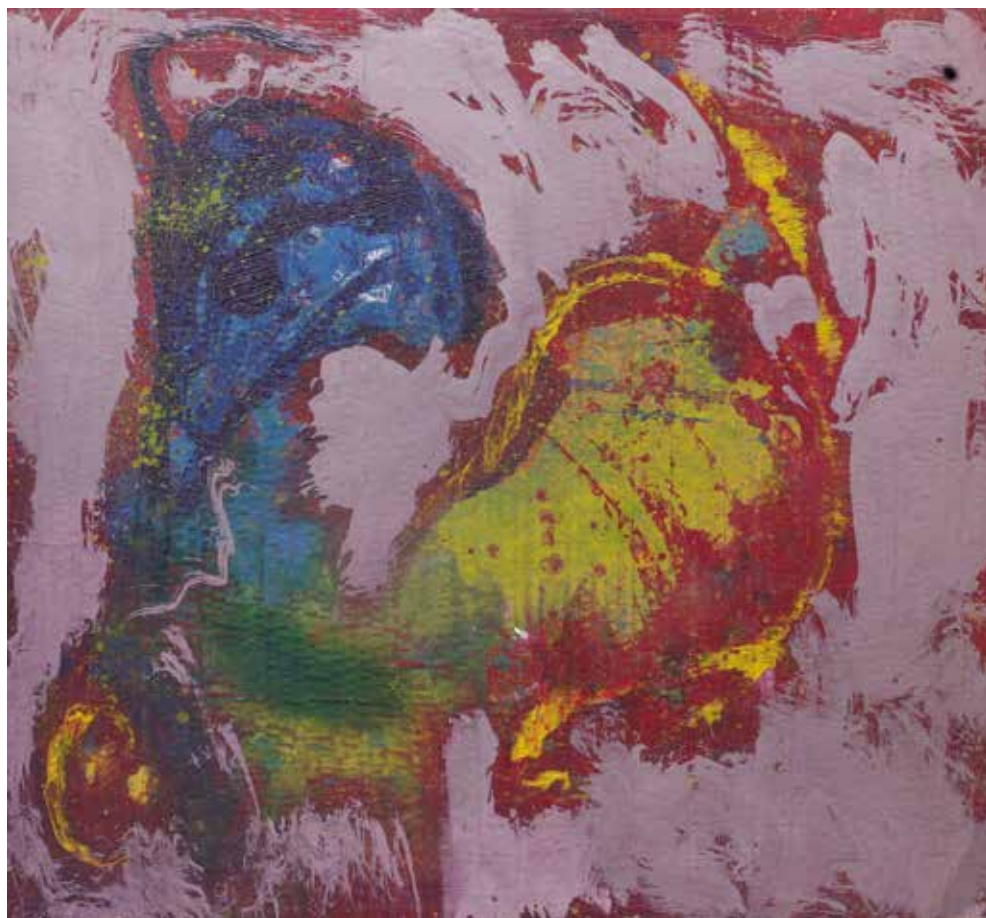

I v roce 2022 vypadá naše bývalá pavlač stále jako roku 1995.
Even in 2022, our house porch looks the same as in 1995.

akryl, tempera, syntetické barvy na papíře
Acrylic, tempera, and synthetic colours on paper

akryl, tempera, asambláž na papíře
Acrylic, tempera, and assemblage on paper

Variace na Vuillarda. tempera na plátně, 50 x 70 cm
Variation on Vuillard. Tempera on canvas, 50 x 70 cm

Vysočina. akryl a tempera na papíře, 50 x 60 cm
Czech Highland, Acrylic and tempera on paper, 50 x 60 cm

První veřejná výstava obrazů v roce 1998...

... způsobila pochopitelnou nevoli učitelek základních škol, které přivedly děti podívat se na strašidýlka Vítězslavy Klimtové, a ve vedlejší expozici byly překvapeny díly se značně explicitním obsahem. Výstava zůstala neodvezena v Karlíně až do roku 2002, kdy obrazy vzala povodeň.

The first public exhibition of paintings...

... It caused understandable displeasure to primary school teachers who brought their classes to the exhibition of little bogey creatures by Vítězslava Klimtová, and in the next room, they were all surprised by these art works with quite explicit contents. The presentation was in Karlín until 2002 – then it was taken by the flood-water.

pastelky na papíře, 20 x 15 cm

Coloured pencils on paper, 20 x 15 cm

(NE)Vědecké sympozium čarodějnic
pro velké i malé

*O pálení čarodějnic v jarním období
s návazností na riziko vzniku dioxinu*

V rámci pestrého programu
vystoupí
promovaná čarodějnice VÍTĚZSLAVA LÍBALOVÁ
a další členové roje

k vidění:
přehlídka tematických filmů a videa
vernísáže:
VÍTĚZSLAVA KLIMTOVÁ - Obrazy a strašidýlka
JITKA RÝMSKÁ-BOKOVÁ - Objekty
RICHARD KLIMENT - Obrazy

k poslechu:
KAPITÁN KAJMAN
KLEC

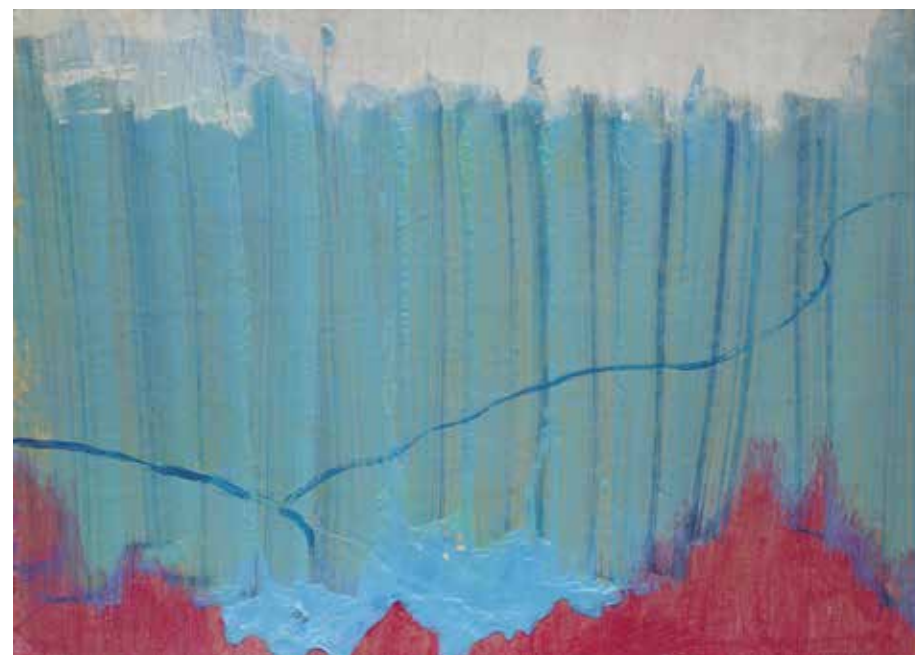
k dostání (po celý den):
sadba
UNIFIT
keramika
ekologické výrobky

Překvapení zaručena
čarovné lektvary
strašidelné knihy, tajné elixíry
sborník příspěvků

pořádá:
EKOCENTRUM ROSA, Sokolovská 91, Praha 8 - Karlín
14. 5. 1998
program začíná ve 14,00

tempera, akryl, syntetické barvy, na dřevě, papíru i na plátně
Tempera, acrylic, and synthetic colours on wood, paper, and canvas

tempera a akryl na papíře
Tempera and acrylic on paper

tempera a syntetická barva na plátně, 10 x 17 cm
Tempera and synthetic colours on canvas 10 x 17 cm